

Leie Täht

Nr 70

september – oktoober

2009

esileht

Sel sügisel alustavad:

**Kaisa Kipper
Keiti Lass
Moonika Lembavere
Kaarel Saksniit
Argo Saul
Tanel Suigusaar
Kärolin Vaht**

**klassijuhataja
Tiina Grünberg**

2 koolielu

1. klassi arvamused koolist ja elust üldse

Küsitlesin 1. klassi õpilasi ja nad vastasid neljale küsimusele:

1. Mida sa mäletad 1.septembrist?
2. Mida sa soovisid tarkusekivil?
3. Mis tund sulle kõige rohkem meeldib?
4. Kelleks sa suureks saades tahad saada?

Kaarel:

1. Ei tea.
2. Tahan palju tarkust.
3. Kehaline kasvatus, sest seal saab palli põrgatada.
4. Kokaks.

Kaisa:

1. Mitte midagi.
2. Et saaks palju sõpru.
3. Kehaline kasvatus, sest seal saab joosta.
4. Arstiks.

Argo:

1. Mitte midagi.
2. Ei tea.
3. Vahetund.

4. Ehitajaks.

Kärolin:

1. Tulin sel päeval kooli.
2. Et saaks palju sõpru.
3. Eesti keel.
4. Printsessiks.

Tanel:

1. Tulin kooli.
2. Ei tea.
3. Matemaatika.
4. Ei tea. Võib olla ehitajaks.

Keiti:

1. Ma helistasin kella.
2. Soovisin endale palju sõpru.
3. Matemaatika.
4. Tahan saada juuksuriks.

Moonika:

1. Direktor tegi pilti.
2. Tahan saada hambaarstiks.
3. Matemaatika.

Kaspar Keerup

Reipalt koolipinki!

Hommikul alustasime kõndimist. Mööda suurt teeda läksime õpetaja Maie juurde. Seal oli esimene ülesanne: teha pilt looduslikest materjalidest. Kõik asusid kohe otsima. Korjati lehti, oksid, sammalt, isegi seeni. Iga klass paigutas korjatud materjalid pildiks ja liimis kinni.

Õpetaja Maie pakkus ube ja kasemahla. Ühe mahlapudeli avamisega oli suurtel poistel tükk tegemist. Aga mahl oli hea!

Siis läksid suured ja väiksed eraldi. Meie läksime metsateed pidi ühe talu juurde. Ilm oli ilus ja nii mõnus oli astuda. Kõigepealt istusime maha ja hakkasime süüa. Igal oli seljakotis midagi krõbistamiseks. Jooksime niisama taluõues. Siis hakkasime mängima. Tagumist paari ja peitust. Aeg möödus väga kiirelt.

Koolimajja minnes võtsime õpetaja Maie õuest oma tööd kaasa. Koolisööklas ootas meid lõunasöök ja oligi onu Urmas bussiga järel. Vahva päev!

Kalmer Keerup

Teine kontrollpunkt suurtel oli Vaiblas, kus pidime vanasõnu kokku panema. Ette olid antud sassiaetud paberilipikud. Selle ülesandega said kõik üsna hästi hakkama.

Viimane, ehk kolmas kontrollpunkt oli Veldemani puhkemaja juures. Pidime määrama ilmakaari ja erinevaid seeni.

Lõpuks kui kõik oli tehtud, läksime koolimajja ja seal ootas meid soe söök.

Oli tore!

Hanna Maria Tootsi

3 koolielu

Vilistlaspäevad kevadel

2010. aastal tähistame oma kooli avamise 15. aastapäeva. Sel puhul kogunes 10. oktoobril koolimajas vilistlaskogu. Kohal oli kümnekond endist õpilast erinevatest lendudest.

Arutasime kokkusaamisega seonduvat. Palju tehti ettepanekuid, kuidas pidu korraldada, et see kujuneks meeldivaks koosviibimiseks. Järgmine kokkusaamine toimub 23. jaanuaril.

Tore oli tõdeda, et meie kooli lõpetanud on edumeelsed ja tegusad noored inimesed.

2004. aastal korraldasime Leie koolis kolme kooli kokkutuleku. Palju on päritud, millal uus kokkusaamine tuleb. Odiste, Lalsi ja Lätkalu koolid on meie kooli eelkäijad, seega on meil kohustus kokku kutsuda ka need endised õpilased.

Vanad koolid on ammu oma tegevuse lõpetanud. Odiste koolimaja polegi enam. Lalsi punane maja on erakätes. Samuti Lätkalu koolimaja.

Väike seltskond koguneski ühel laupäeval Leie koolimajja ürituse korraldamist arutama. Kohal oli iga kooli esindaja. Jõime kohvi, näksisme küpsist kõrvale ja panime kõik mõtted paberile. Kolme kooli kokku-tulek leiab aset 8. mail Leie koolis.

Järgmine arutelu toimub 26. jaanuaril.

Rita Kadaja

Kuidas õunad endale punase värvuse said?

Kord ammu aega tagasi elas kunstnik. Talle meeldis väljas maalida. Ühel päeval läks ta õunapuu alla maalima. Ta võttis just pintsliga punast värvi, kui kuulis pea kohal herilase lendamist. Ta hakkas herilast kinni püüdma ja vehkis pintsliga õunte kohal. Õunad said kõik punase värviga kokku. Sellest ajast peale lähevadki sügisel õunad punaseks.

Kristin Lass
3. klass

Nunnunäitus 2009

Mihkclipäeval, 29. septembril toimus lisaks laadale ka Leie koolis Nunnunäitus. Nagu ikka, võis tuua näitusele kõike suurt ja huvitavat. Oli ju see aasta „Ilmataadi“ poolt hea aias ja põllul askeldamiseks.

Aia-põlluviljade kasvatamine nõuab ikka teadmisi ja veel rohkem töökust, ise ei kasva küll mitte kui midagi. Meie iga-aastane nunnunäitus näitas, et ikka virku ja tublisid jätkub, kes tõeliselt suuri ja mürakaid köögivilju kasvatab. Auhinnatud said kõige raskemad, naljakamad, põnevad, huvitavad.

Kõige raskemad:

Porgand (1 kg 40 g) ja kõrvits (17 kg 700 g) – Maarika Kivi

Kapsas (6 kg 490 g) Kristo Kalso

Kaalikas (7 kg 260 g), punapeet(1 kg 790 g) ja kartul (510 g) – Kermo Kalso

Kurk (480 g) – Keiti Lass

Sibul (460 g) – Riina Saksniit

Suvikõrvits (1 kg 280 g) – Sirli Volt

Õun (280 g) – Kalmer Keerup

Tublid! Panite nimesid tähele, minge ja küsige, kuidas kasvatada? Eriline aitäh Maarikale, kes oma suure kõrvitsa koolisöökklasse kinkis ja tänu kokkadele me kõik maitsvat salatit maitsta saime.

Laua teine pool oli naljakate, põnevate ja huvitavate päralt. Silmailu pakkusid Kalmeri dekoratiivkõrvitsad ja naljakad „Kartulikoerad“, Sireti meisterdatud kõrvitsavanamees, Äli meisterdatud õuna ja kartulinäod, Marleeni „Porgandikäsi“, Hannabeli vigurporgandid ja paljud muud huvitavad aiasaadused. Tädi Valve hästi kõrge päevalill ei jäänud ka kellelegi märkamatuks. Kõike saate vaadata ka kooli koduleheküljelt. Osavõtjate rohkuse poolest paistis silma 3. klass.

Aitäh kõikidele osalejatele, võitjatele tiitli säilitamist ja head kasvatamist.

Kohtumiseni järgmise aasta mihkclipäeval!

Õp. Tiina

4 koolilood

Eksperiment!

Korraldasime koolis eksperimendi. Tekitasime paberi-tükikese, kuhu oli kirjutatud: **Kes seda loeb on!!!** ja joonistatud südameid. Poetasime selle peale 5.tundi fuajee põrandale ning jälgisime, mis sellega tehakse.

Mõned löid jalaga, kõndisid lihtsalt mööda, vaatasid, mis seal kirjas ja viskasid põrandale tagasi. Kert ja Raigo hakkasid seda üksteisele kraevahele toppima ning viisid siis võimla ukse ette. Janno kandis paberi minema.

Otsisime, kuhu see võis küll kaduda, kuid poiss paberiga oli aulas. Seal silus Janno paberit, sõtkus jalgadega selle peal ja lõpuks pani ukselingi külge ning läks ära. Kuid peagi oli ta tagasi ja pani paberi suurte tiiva ukse ette maha.

Natukese aja pärast ütles õpetaja, et paber tuleb ära visata. Seda tegi Karl või Oskar (nendel ei saa lihtsalt vahet teha, sest nad on kaksikud). Sellega lõppeski meie eksperiment.

Marleen Jõgi
6. klass

Sada sõna

Istun paberi taga ja pean kirjutama kirjandit. Kirjandit, mis sisaldab sada sõna, ei rohkem ega vähem. Olete kunagi midagi nii keerulist ja „haiget“ teinud?

Raske on, ei oska millestki nii lühidalt kirjutada. Passin lihtsalt niisama tühja, silmitsen asju oma kirjutuslaual. Vahepeal mõtlen, et küll ma valisin ikka halva teema. Mõtlen ka sellest, kui rahulolematu ma olen. Muidu vingun kirjandite pikkuse üle, kuid nüüd ei oska lühidalt teha. Loen üha uuesti oma sõnu ja arvutan, palju ma veel saan kirjutada.

Lõpp on lähedal, mulle on jäänud veel mõnikümmend sõna. Nüüd on siin paberil täpselt sada sõna, ei ühtegi rohkem ega vähem.

Gert Suik

Sügis

Meie aastaegadest on sügis kuldseim aeg nii oma värviküllusega kui ka oma andidega.

Puud ja põõsad muutuvad erivärvilisteks. Lilled pakuvad veel oma õiteilu. Metsast saab korjata erinevaid marju ja seeni. Paljud inimesed teevad nendest hoidiseid: moosi, kompotti ja mahla. Põldudel koristatakse saaki, vili on küpsenud. Vanarahvas ütleb, et sügis on kiire aeg, tuleb talvevarusid koguda.

Loomadki varuvad talveks toidumoon, kõhtu. Linnud kogunevad parvedesse ja hakkavad lendama lõunamaale. Talvelinnud tihased hakkavad tegema juba hääleproovi ja tulevad tihedamini akna taha koputama.

Sügisel algab koolilastel uus aasta ja koolid on siginat-siginat täis. Esimese klassi õpilastel on ärevus põues, sest nende pikk koolitee alles algab. Suurematel lastel on taaskohtumise üle hea meel.

Selliselt hakkabki septembrikuus sügis. Ilmad lähevad jahedamaks ja vihmasemaks. Tuul raputab pidevalt kollaseid lehti murule, jättes puud raagu ja ootama talve ning uut kevadet.

Mulle meeldib sügis, näen oma koolis oma sõpru. Saan sügisande süüa nii palju kui jaksan.

Raido Tillmann
8. klass

5 õpetajate päeval

Õpetajate päev

Õpetajate päeva tähistasime koolis 2. oktoobril. Nagu ikka, andsid lõpuklassi õpilased sel päeval endast parima, et asendada õpetajaid ja saada endale kogemus õpetaja ametist.

9. klassi kõne õpetajate päevaks:

Tere päevast, austatud õpetajad! Meie oleme Leie kooli 9.klassi ja tulevase 15. lennu lõpetajad. Kõik päevad ei ole vennad. Nii mõnigi hommik tunneme vastikust kooli vastu, mõtleme läbi kõik võimalikud mittetulemise variandid ja lõpuks ajame ennast puhtalt kohusetundest voodist välja. Aga mitte ühelgi korral ei ole me ennast tabanud mõttelt: huvitav, mis tundega meie õpetaja ennast täna hommikul üles ajab?

Millegipärast arvavad õpilased, et pedagoogid tulevad iga päev kuratliku rõõmu ja õela naeratusena kooli, et laste elu võimalikult raskeks teha. Aga ka õpetaja on inimene. Kurb, et sellest arusaamiseks kulub 9 aastat. Teie käe all on leidnud tee oma tulevikku kümned noored inimesed. Kui lahkume meie, tulevad uued. Teie pärast loodame, et paremad. Soovime ainult, et teil oleks jaksu seda kõike jälle läbi elada.

Teie selgitasite meile, et õppida ja jõudu ammutada võib ka ebaõnnestumistest ning halvimatelgi päevadel võib leida rõõmu headusest ja armastusest.

Kui midagi teed, tee hästi.

Igal teol on tagajärg. Mõte on samuti tegu.

Oma teadmisi tuleb kasutada nii hästi ja ausalt kui võimalik.

Küsimine pole häbiasi.

Oma tõekspidamiste eest tuleb seista ka siis, kui hirm kipub võimust võtma.

Meis kõigis on midagi erilist ja kui kogu südamest järgida oma salasoove, oled võimeline, kes teab kui suurteks tegudeks.

Siia on üles rivistatud ka tänased lõpuklassi õpilased, kes võtavad õpetajatelt täna nende töökoormuse üle. Noored õpetajad lubasid olla lahked, rahulikud, õiglased, abistavad ja lõbusad, natuke ranged ja karmid ka, kuid ei pane halbu hindeid. Nad ei kurjusta õpilastega, ei solva ega alanda neid, ei lähe endast välja.

Tänased õpetajad on:

Direktori kohusetäitja; loodusainete õpetaja Riivo Mets

Eesti keele õpetaja Siim Lepik

Matemaatika õpetaja Silleriin Koovit

Inglise keele õpetaja Henri Jaakson
1.klassi õpetaja Jaanika Lembavere
2.klassi õpetaja Epp Tillmann
Muusika õpetaja Egon Türkson
Kunstiõpetuse õpetaja Raido Ostrak
Kehalise kasvatus õpetaja Gert Suik
Sotsiaalpedagoog Maarika Kivi
Töökasvatusteadused Tanel Õunapuu

Kallid õpetajad, nautige oma tööst vaba päeva ja tuletage meelde, millised õpilased te kunagi ise olite.

Mõningaid muljeid 9. klassi õpilastelt:

Minu peamine ülesanne oli olla direktori asetäitja, kuid samuti sain olla loodusõpetuse õpetaja. Loodusõpetuse õpetaja ei olnud olla eriti raske, kui tead, mida teed, kui ei, siis muidugi mitte... Minu loodusõpetuse tund möödus vähemalt vaikselt ja suurema kisata. Loodusõpetuse tunni valisin sellepärast, et mulle endale ka meeldivad loodusained.

Direktori asetäitja oli olla muidugi poole hullem kui looduainete õpetaja. Direktoriks olemist ei saanud ma eriti nautida, sest ei möödunud 5 minutitki kui kabinetis oli uus korrariikkuja. Minu päev mööduski käskkirju ja kiituseid välja kirjutades. Nende vahepeal kirjutasin võimu üleandmise kõne.

Õpetajate päev oli tore, kuigi me ei saanud erilist kogemust just rutiinse koolipäeva elust. Sellegipoolest oli see tore kogemus.

Riivo

Õpetajate päev oli üks tore ja huvitav kogemus. Oli inimesi, kes suutsid mind üllatada. Oli ka inimesi, keda ma enne pidasin paremaks käitumise poolest, aga käitusid nagu väiksed lapsed. 7. ja 8. klassile oli väga tore tundi anda. Nad kuulasid, mida õpetaja rääkis ja tegid tunnis väga hästi kaasa. 6. klass vedas mind alt, kõik tegid mida tahtsid ja üldse ei kuulanud, mida tuli teha. Nad üldse ei allunud korraldustele. Ma mõistsin, et matemaatika õpetaja on vahel nii raske kui ka kerge olla - kõik sõltub ainult klassist.

Ma loodan, et ma meeldisin neile õpilastele, kellele ma tundi andsin. Kokkuvõttes oli õpetajate päev tore päev.

Silleriin

Õpetajate päeval oli huvitav kogemus olla õpetaja. Oli ka raskusi: pidin palju töid parandama, kuna ma olin eesti keele õpetaja. Tegelikult ma pole kindel, et ainult eesti keeles on palju tööd. Eesti keelt anda on suhteliselt raske, aga ma pole veel teisi aineid proovinud. Õpilased kuulasid tunnis sõna - see oli suhteliselt üllatav, et nad tegid tunnis vaikselt tööd. See jättis mulle hea mulje õpetajana, aga ma arvan, et õpilased ikka ei viitsi vaikselt olla.

Oli suhteliselt tore päev, aga rohkem meeldis vahetunnis kohvi juua. Mine tea, äkki valingi õpetaja ameti kohvitassi taga.

Siim

Alguses oli rahulik, aga pärast hakkasin teisi tööle viima. Need oli Tauri, Kristjan, Avo, Heimar. Panin nad tööle ja ise tuln sisse ning ootasin, keda veel tööle viia. Aga enam ei olnud kedagi vaja viia ja siis käisin klassist klassi. Aga muidu oli terve päev tühja passimist.

Tanel

Mina andsin tunde 2. ja 3. klassile ning õpetajatele. 2. klassile andsin eesti keelt. Klass oli tunni ajal vaikne, tegid korralikult tund aega ülesandeid. Järgmise tunni andsin õpetajatele koos Jaanikaga. Tund möödus suhteliselt raskelt. Keelamisi eriti nii palju ei olnud. Viimase tunni andsin 3. klassile. Neile andsin matemaatikat. See tund möödus ka vaikselt.

Õpetajate päev jättis positiivse mulje. Õpilased ei rikkunud nii palju korda, kui ma arvasin.

Õpetajate päev oleks võinud kauem kesta. Kuid nüüd tean, mis tunne on õpetajatel, kui tunni ajal õpilased sind ei kuula ja ainult vinguvad ning jutustavad.

Epp

Minu õpetajate päev oli väga huvitav. Esimene tund oli mul Janariga. See tund oli väga rahulik. Teine tund oli 3.klassi inglise keel. See tund oli juba lärmakam, sest palju õpilasi oli klassis. Kolmas tund oli LÕKidega. See tund oli veel hullem, sest keegi ei kuulunud sõna. Päev oli igati huvitav ja ma loodan väga, et kõik jäid päevaga rahule. Mina jäin küll väga rahule.

Maarika

Õpetajate päev oli huvitav kogemus. Oli ka väga raskeid momente, näiteks nullklassile tundide andmine oli suhteline põrgu. Pool klassi töötas minuga väga hästi kaasa, teine pool aga jutustas ja tegi kõike risti vastupidi. Tolle tunni ajal mõtlesin, et õpetaja amet on põrgu.

Teine tund oli jällegi suurepärase, see oli nimelt esimese ja teise klassiga. Nad kuulasid mind, tegid kõike suure huviga kaasa, ma arvan et nad oleksid isegi topelt teinud. Samas mulle tundus, et nad jäid minuga ka suurepäraselt rahule.

Üldiselt jäin õpetajate päevaga rahule, arvasin et see tuleb isegi hullem. Ehk valin isegi tulevikus õpetaja ameti.

Gert

7 reisirugu

Suvine reis Ahvenamaale

Suvel käisin reisir Ahvena-maal, mis oli vägagi huvitav. Reis algas 23.juulil. Reisisin koos vanaema ja tema kooli-aegsete sõbrannadega. Buss väljus Tartust. Isa viis meid Põltsamaale Tallinn-Tartu maantee äärde. Samast peatusest läksid bussi peale veel mõned inimesed.

Sõitsime bussiga Tallinna sadamasse, kus meiega liitusid Tallinnast tulnud inimesed.

Sõitsime laevaga Helsingisse. Laeval olles kinkis üks Eestit külastanud turist meile Eesti 2-kroonise, kuna tema enam seda ei kasutanud. Sain enda inglise keele oskust kontrollida. Helsingis tegime väikese linnaekskursiooni. Nägime ära Helsingi kuulsamate inimeste majad, käisime ära toomkiriku, ehk nn Sibeliuse torude juures. Veidi liikusime mööda linna ja siis hakkasime sõitma Turu linna poole.

Käisime ka ühes marketis, mis asus täpsel 146 km Helsingist Turu poole. Siis pöörasime kiirteelt ära Paraineni sadama poole. Seal läksime kollase praami peale.

Ahvenamaa laevanduses on selline süsteem, et kollased praamid sõidavad enamasti kuni ühe kilomeetri pikkuseid vahemaid ning kollaste praamidega sõitmine on kõigile tasuta ning sõites peab viibima sõidukis. Valge praamiga sõitmine on tasuta vaid jalakäijatele ning see sõidab pikemaid vahemaid, mõnikord isegi mitukümmend kilomeetrit.

Kõigepealt läksimegi kollase praami peale. Sõitsime sellega kümmekond minutit ning pärast praamisõitu olime jõudnud Korppo saarestikku. Sõitsime sealt edasi jalakäijatena, siis oli see tasuta, sõidu pikkuseks oli 2 tundi ja 25 minutit. Vahepeal hakkas laevas olles igav, kuna laev oli

väike ning sõidud olid pikad. Õhtuks jõudsimel Kõkari saarele käämpingutesse, kus tegime õhtul väikese grilli ja oli niisama üksteise tutvustamise aeg.

Järgmisel hommikul läksime Ahvenamaa pealinna ja ühtlasi ainsasse linna Mariehamni. Linna vanus on umbes 150 aastat ning see ehitati suure Vene tsaaririigi ajal, kuna sadamat ja linna oli lihtsalt Ahvenamaa peasaarele vaja. Peale linna ehitamist sunniti mõned Ahvenamaa elanikud uude linna elama kolima. Ahvenamaal on elanikke umbes 25 000 ning see koosneb umbkaudu 6700 saarest. Koha nimi Ahvenamaa, ei ole tegelikult kuidagi ahvenate ega kaladega seotud, vaid see tuleneb muinasgermaani-keelsest sõnast Ahvaland, mis tähendas veemaad. Mariehamni linnas on elanikke umbes 11 000.

Ahvenamaa on Põhjamaade kõige pääkesepaistelisem koht, kliima aga on Eesti omaga võrreldes veidi jahedam. Enne meie minekut Ahvenamaale polnud mitu nädalat sadanud, meie viisime sinna vihma. Ahvenamaa on looduslikult väga kaunis, seal leidub palju graniiti ehk suuri kivirahnusid, mis on mõnikord üle 20 meetri kõrged ja need on väga pirakad. Käisime isegi mööda neid turnimas.

Ahvenamaa jaguneb kommuunideks. Käisime ka veinitaludes, millest üks asus Kõkaril ja teine Ahvenamaa peasaarel. Kõkaril asub ka Estholmeni nimeline küla, ning seal pidavat elama ka mõned eestlased. Küla on eestlaste poolt asutatud ning seda on esmakordselt mainitud Eesti ja Taani kaubateed kirjeldavas raamatus. Tööpuudus on Ahvenamaal Euroopa Liidu väikseim, 2% tööealistest inimestest. Inimesed tegelevad Ahvenamaal ettevõtluse, kaubanduse, käsitöö ja eelkõige turismiga. Ahvenamaal on turism suurim suvel ja sügisel. Sügisel minnakse sinna mõnikord ka vaatama sügisikirju Ahvenamaad, mil pidavat olema veelgi ilusam kui suvel.

Ainsaks ametlikuks keeleks on rootsi keel, ning õpilased soome keelt koolis õppima ei pea, ehkki maa jääb halduslikult Soome koosseisu. Geograafiliselt asub Ahvenamaa Soome ja Rootsi vahel, siiski-siiski veidike Rootsil lähemal. Ahvenamaal on ka oma valitsus ja parlament, mis saab otsustada küll vaid teatud temade üle. Ahvenamaa omapäraks on veidi magus must leib, mis näeb välja nagu kringel, ning seda leiba lõigatakse ka nagu kringlitükke.

Peale Mariehamnis käimist suundusime loomasafarisse, kus nägime metsloomi, keda leidub ka Eestis. Nad olid aedades kinni ja neid sai pildistada. Seal olid ka jaanalinnud, kellele ma toitu andsin. Jaanalindudele sai igaüks ise proovida toidu söötmist. Safari lähedal asus ka sadam, kus on filmitud filmi "Väike Tjorven, Pootsman ja Mooses" mõned osad.

Järgmisel päeval käisime muuseumides, sealhulgas parvlaeva „Pommern“ pardal ja Kastelholmi kindluses. Viimasel päeval läksime matkama Kumlinge kommuuni matkaradadele. Oli väga ebasobiv ilm; matkasime mööda kivirahne ning sadas lausa paduvihma, mis tegi kivirahnu väga libedaks. Pealegi olid mul jalas plätud. Meie giid hirmutas veel meid ühe mobiilimasti juures, et eelmisel aastal oli üks mees nende reisigrupist jalaluu ära murdnud ning ta tuli selle mobiilimasti juurde tassida, et helikopter saaks seal maanduda.

Matka pikkuseks oli 3 km ning lõpuks hakkas vihma niivõrd hullusti sadama, et me pidime matka katkestama ning ööbimiskoha juurde tagasi minema.

Peale matka hakkasime sõitma taas sadama poole, et hakata taas sõitma Soome poole. Peale meie oli Ahvenamaal veel üks eestlaste reisigrupp ning kui me olime ühe sadama juures, et sõita Soome maismaale, saime meie teise praami peale ning teine eestlaste grupp kolmanda praami peale. Jõudsimel Soome maismaale, kust jäi Helsingisse sõita umbes 240 km.

Soome sõitsime laevaga Star ning Helsingist tagasi Tallinna laevaga Superstar. Tallinna jõudsimel tagasi südaööks, meil jätkus Tallinnast sõit Tartu poole. Koju tagasi jõudsin kell 2.40 öösel. Ehkki reis oli väsitav, oli see ka väga huvitav.

Kaspar Keerup

Võistkonda kuulusid Janika, Kätlin, Riivo, Siim. Kuna Janika ja Kätlin olid vanemad kui 15, siis asendasime neid mina ja Merle-Maria.

Käisime Merle-Maria, Riivo ja Siimuga Päästeala Noortelaagris, mis toimus 13.-17. juulini Valgemetsa Puhkekeskuses.

Noortelaagri eesmärgiks oli koondada erinevates päästeala organisatsioonides tegutsevaid aktiivseid lapsi ja noori, tutvustada päästja elukutset, selgitada neile meid ümbritsevaid ohtusid ja õpetada, kuidas ohu korral käituda.

Laagris oli umbes 200 last vanuses 7-15 a, lisaks eestlastele olid laagris ka armeenlased.

Kui me Valgemetsa Puhkekeskusesse jõudsime, ootasid köökla juures meie kasvatajad.

Kõigepealt jagati meile nimesildid, mis käisid kaela. Saime endale särgid. Igal rühmal oli oma värvi särk, Riivol ja Merlel rohelised ja Siimul ning minul sinised.

Kui nimesildid ja särgid käes, juhutati meid tubadesse. Igas toas oli 9 kohta. Kuna meie olime üsna esimesed, kes kohal, saime endale kohad valida. Mitu erinevat maja oli, igas majas oli mitu rühma. Mina ja Siim olime rühmas 17 ja Riivo ning Merle rühmas 16. Oma rühma noortega saime suhteliselt kiirelt sõpradeks.

Esimene päev oli "Tere päev" - harjutasime meeskonnatööd.

Teine päev - "Ellujäämispäev", kus õppisime hakkama saama erinevates olukordades nt lõhkekeha leides, metsas eksinuna.

Kolmas päev oli "Tulepäev" - tuleohutusega seotud õppused ja võistlused. Sellest võttis osa Riivo ning võitis võistluse "Pritsumees 2009".

Õhtul oli suur lõke, kus grilliti ja kohal olid tuleneelajad. Üllatuseks oli ilutulestik.

Neljas päev "Veepäev" - veeohutusega seotud õppused ja võistused, veepark. Terve päev veetsime basseini juures, kus oli hästi palju põnevaid võistlusi. Mitte keegi kuivaks ei jäänud, vägisi visati vette ja pritsiti. Paljude arvamus "Veepäevast" oli kõige parem, minu arust ka.

Viimane päev "Sõbrapäev" - ühise suure tordi söömine, muljete jagamine ja laagri lõpetamise päev. Mulle endale laager väga meeldis, sain palju uusi sõpru, kellega siia maani suhtlen. Laagri alguses tahtsime koju tagasi, aga iga päevaga läks aina põnevamaks. Ning lõpus mõtlesime, et laager oleks võinud veel kauem kesta.

Jaanika Lembavere
9. klass

9 suvelood, haikud

Natukene möödunud suvest

Augustikuu alguses sai eesti Punase risti toel teoks Leie noorteka suvelaager Ulgel. Valdav osa laagrilistest olid kooli vilistlased.

Laagri alguses valmis Jaanika eest vedamisel laagrilipp, mis koheselt heisati lipumasti.

Ühiselt pandi oma kambale nimeks PUNAMÜTSIKESED. Nime vajasime just laagri teiseks päevaks, kui asusime mängima Elva ümbruses matkamängu Edukaks. Soorituseks tuli fotode ning GPS-i koordinaatide alusel läbida 22 kontrollpunkti. Igas ülesleitud kohas tuli teha kogu seltskonnaga ühispilt ning hiljem saata fotod koos omapoolsete kommentaaridega korraldajatele.

Nende fotode alusel teevad kohtunikud oktoobrikuu lõpus otsused, kes on auhinna vääriline ning kes ei ole. Meie olime tublid, sest enne päikeseloojangut oli fotosessioon läbitud ning Ulgel tagasi.

Lisaks matkamängule olid meil lõbusad võistlused ka kohapeal, kus mõõtu võtsid omavahel tüdrukute ja poiste võistkonnad.

Loomlikult külastas laagrit ka Eesti Punase Risti esindaja, kes värskendas meie teadmisi esmaabi valdkonnas.

Loodetavasti peetakse meid auhinna vääriliseks ning seega on põhjust kogu seltskonnaga taas kohtuda.

Noorteka poolt kõigile toredat koolivaheaega!

Selles lehes on 6. klassi õpilaste kirjutatud haikud.

Haiku on jaapani klassikaline väike luulevorm. Haiku koosneb kolmest reast ja 17 silbist. Teemaks on loodus ja inimtunded.

Suvi oli käes.
Taevas säras päikene
nina oli soe.

Elu on kui lill!
Ilm on lausa supersoe.
Päikest võtan ma

Kuumaks küpsend ma
ujuma peaks minema
jahutaks siis end

Hanna Maria Tootsi

Roheline õis,
särab väga kenasti.
See on väga hea!

Ilus lilleke,
ongi päris kenake,
See on tore ju!

Jarmo Ilmjärv

September on käes
Varsti on oktoober ka
Täitsa sügis on.

Kaspar Keerup

Lehed on kirjud
päikene paistab meil veel
Sügis on jõudnud

Kevin Kask

Tore suvepäev

15. augustil võtsime ette seni pikima matkateekonna. Sõitsime Väinjärve äärde, mis asub meie kodust umbes 80 km kaugusel.

Teekond oli lõbus, sest meiega sõitsid veel sõbrad kahe autoga. Paaris kohas sõitsime ka valesti, nii et kolm autot üksteise sabas sõitsime tupikteelt ühe kaupluse ette. Naersime teistele, et tahtsime sala-sisseoste teha, miks meile järele sõitsite. Teised tulid teist teed pidi Võhma poolt.

Lõpuks jõudsimme järve äärde. Emad hakkasid telke üles panema, isad tegid lõket, lapsed läksid kohe ujuma ja kala püüdma. Meil oli täispuhutav paat ka kaasas. Saime kaugemal järvel kala püüda ja teisi lapsi sõidutada. Oli väga lõbus!

Kui olime tunnikese möllanud, kutsuti meid sööma. Kõhud täis, panime uuesti õnged vette ja läksime jälle ujuma. Mängisime võrkpalli ja jooksimine niisama ringi.

Õösel, kui pimedaks läks, istusime ümber lõkke, issi mängis kitarri ja meie laulsime.

Meid oli päris palju, koos lastega kolmkümmend kolm. Enamus olid sugulased. Üks endine naabripere ka Võhmast.

Magama jääme alles ühe paiku ja ärkasime juba neljast, sest siis näkib kala kõige paremini.

Hommikusöögiks saime uhhaad. See maitses väga hästi, sest kalad olid ju oma püütud.

Peale hommikusööki hakkasid vanemad laagripaika kokku koristama ja meie tegime veel viimased ujumised.

Kokku käisime sel suvel kolmel korral telkimas. See reis oli kõige meeldejäävam seepärast, et käisime nii kaugel.

Karmo Ilmjärv
4. klass

10 ütlemissi, omalooming

Vot, kus ütles!

Esimese klassi poiss istub raamatukogu arvuti taha lootusega, et võib seda kasutada.

Raamatukogu töötaja teatab: "Enne kui sa pole 12 saanud, ei tohi sa arvutit siin kasutada." Väike poiss vaatab uudistavalt kella ja küsib: "Millal siis kell 12 saab?"

Tädi Taimi: "Arvuti taha saad vanuse, mitte kella järgi"

Poiss: "Ahhsoo."

Tööülesanne: joonesta kaks sirglõiku ja anna neile nimed!

Õpilane joonestab ja lisab juurde – kalle ja malle.

Tund algab. Klassikirjand. Õpilased käituvad erinevalt. Mõni kirjutab hoogsalt, mõni vaatab aknast välja, mõni niheleb.

Siim: „Õpetaja, kui palju neid sõnu peab klassikirjandis olema?“

Õpetaja: „Püüa vähemalt 200-250 sõna paberile saada.“

Vaikus.

Siim: „Õpetaja, aga ma toon teile karbi Rafaellit, see on rohkem kui 1000 sõna.“

Noppeid Nupukesest:

Lasteraamat "Pintsel Sabatel".

Raamatu autor Astriklingner.

Jüri koolitee pikkus on 1m.

Kohvitassi kõrgus on 1cm; 1m.

Keedupott on 2 g.

Kass kaalub 6g.

toimetus

Kuidas tomat endale punase värvuse sai?

See juhtus vanasti ühes kasvuhoones, siis kui tomatid veel rääkisid. Sel ajal olid tomatid kogu aeg rohelised. Kord hakkasid kaks tomatit, kelle nimed olid Timmu ja Tammu, omavahel kaklema, kes on kõige suurem ja rohelisem. Timmu poolt olid need tomatid, kes kasvasid Timmu juures. Tammu poolt olid need tomatid, kes kasvasid Tammu juures. Pärast suurt tüli vihastasid kõik tomatid ennast punaseks. Ja sellest ajast peale ongi tomatid kõik punased.

Hannabel Dreving
3. klass

Õpetlik lugu

Elas kord poiss Mart. Ta oli pärit vaesest perest ja tal tuli palju töötada. Mardi naabruses elas rikas perekond. Seal peres kasvas poiss Kaarel. See sell oli igavene laiskvorst, kes ainult logeles. Mart ja Kaarel ei saanud omavahel üldse läbi, kaklesid pidevalt.

Ükskord juhtus selline lugu. Kaarel pani salaja Mardi kooliteele ette ühe oksa. Poiss mõtles, et kui Mart tuleb rattaga, siis kukub sinna otsa. Teerada oli varjulises ja pimedas kohas.

Järgmisel hommikul asus Kaarel varakult teele, et pöösastest luurata, kuidas Mart rattaga käntsa käib. Hommik oli aga väga udune ja Kaarel ei märganud tee peal olevat oksa ja kukkus ise pikali. Poiss kukkus nii, et ei suutnud ise enam püsti tõusta.

Varsti jõudis ka sündmuspaika ka Mart. Kaarlit pikali nähes tõttas ta ruttu appi. Aitas poisi püsti ja toimetas ta arsti juurde. Seal selgus, et Kaarel oli murdnud jalaluu. Poiss ei saanud mõnda aega koolis käia.

Lõpuks, kui Kaarel kooli läks, tänas ta Marti abi eest. Poisid leppisid ära ja on nüüd parimad sõbrad.

Sellest loost sai Kaarel aru, et kes teisele auku kaevab, see ise sinna kukub.

Kenert Mangelsoo
6. klass

Isanda viha

Ühes majas elasid ülemisel korrusel rikas isand ja alumisel korrusel vaene rätsep. Tööd tehes rätsep aina laulis ega lasknud isandal magada. Isand andis rätsepale kotitäie raha, et ta laulmise järele jätaks. Rätsep oli rikas mees. Ta muudkui valvas oma raha ega laulnud enam. Siis aga läks rätsep poodi ja ostis niipalju asju, et raha sai otsa. Pärast hakkas ta jälle töötama ja laulma. Isand ei saanud magada enam karvavõrdki. Ja siis otsis isand uue rätsepa.

Kalmer Keerup
3. klass

Koolilehe toimetus:

Marleen Jõgi,
Kalmer Keerup,
Kaspar Keerup,
Hanna Maria Tootsi,
Rita Kadaja

**Ootame endi hulka uusi liikmeid, kes tahavad ajalehe tegemise
juures kaasa lüüa!**

**Toimetus kuulutab välja fotovõistluse. Pildistage kaaslasi
koolimajas, kooliümbruses.**

Kelle pilt ajalehes avaldatakse, saab auhinna.

Olge tegusad!